

A man and a woman are dancing on a wooden floor. The man is wearing a black short-sleeved shirt and is leaning over the woman. The woman is wearing a red sequined dress and a red headpiece. She is looking up at the man with a smile. The lighting is warm and dramatic, creating strong shadows on the floor.

Los Lunáticos

van milonga tot theater

JOHAN MEIJERING

Los Lunáticos

van milonga tot theater

JOHAN MEIJERING

Graag wil ik dit boek opdragen aan mijn dierbare danspartner
Marjatta Ranta-Iso.

Met een knipoog, weemoed en een diep gevoeld verlangen kijk
ik terug op een bevlogen periode, die voorgoed achter ons ligt.
Voor mij en vele anderen was Marjatta een enorme inspiratiebron
met een ongebreidelde fantasie.

Mijn oprechte dank gaat uit naar al diegenen die een ondersteunende
bijdrage hebben geleverd aan de totstandkoming van dit boek:
Bram Hügel, Carla Durville, Carlos Bril, Fatiha Balghiti, Hans Kromme,
Ina Sousa, Martine Bruining en het team van uitgeverij Elikser.

Fotografie

Alfred de Groot, Fransina Ganzeveld, Gijs van der Sleen, Hans Kromme,
Malgorzata Marlinska, Pierre Marrale en Siska Alkema

Vormgeving

Elzo Smid Ontwerp

Introductie

Argentijnse tango

Thuisbases

- La Pasión
- La Nueva Pasión

Los Lunáticos

- Marjatta Ranta-Iso
- Hans Kromme
- Fatiha Balghiti
- Johan Meijering

Tango in the Dark

Een eigen creatie

Optredens

Uitgelicht

- 2000 - De Padangbar, Suikerfeest
- 2001 - La Pasión met verhalenverteller Guillaume Pool, voorstelling 'Het stille water'
 - La Pasión, Koninginnedag
 - La Pasión, Concert Franse gitarist Pierre Pouget
 - MartiniPlaza, Modebeurs
 - La Pasión, viering tweejarig bestaan
 - Waagplein Tango voor Máxima en Willem-Alexander met zes dansparen
- 2002 - Schouwburg De Lawei Drachten met het Noord Nederlands Orkest
 - Cultuurcentrum De Oosterpoort met het Noord Nederlands Orkest
- 2003 - (Pa)Radijsstraat, Opening kunst aan gevels
 - Blue Moon
 - Het Kielzog Theater met de Argentijnse bandoneonist Gustave Toker, Hoogezand
 - COC Leeuwarden
- 2004 - La Nueva Pasión, Opening

Tot slot

- Reünie

Overzicht optredens

Discografie

Op 17 januari 1996 maakte ik voor het eerst kennis met de tango. Samen met Titia Honders, destijds een goede vriendin, nam ik deel aan een cursus Argentijnse Tango bij de dansschool van Rob & Inez, Ocho de Mayo, in de binnenstad van Groningen. Nadat ik Marjatta Ranta-Iso ontmoette, de uit Finland afkomstige performance-artieste, beeldend kunstenaar en zangeres, begon mijn dansloopbaan gestalte te krijgen.

Wij ontmoetten elkaar in mijn centrum *La Pasión. Salon de Tango y Cultura (La Pasión)* in Groningen. Als tango-danseres had zij meegedaan in een dansgroep bij de openingsact van dit centrum op 17 september 1999.

Ik vroeg haar om met mij een dansoptreden te doen bij een besloten feest in La Pasión. Dat beviel wederzijds zo goed, dat er al snel meer optredens volgden.

Behalve de regelmatige dansoptredens in La Pasión gaven wij vanaf het jaar 2000 benefiet-performances Argentijnse tango in Nederland en enkele keren in Duitsland. Het doel was met name om het centrum La Pasión naar buiten toe te promoten. Martine Bruining bedacht voor ons duo de naam *Los Lunáticos*, dat vrij vertaald ‘maangekken’ betekent. Het was een naam die regelmatig de betekenis ervan eer aan deed.

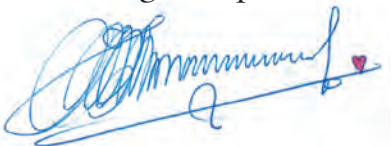
Er ontstond spontaan in 2003 een klein dans-, muziek- en theatergezelschap bestaande uit aanvankelijk twee en later dat jaar drie dansers en een gitarist. Als performanceartiesten verzorgden wij voorstellingen met een mix van Argentijnse tango, drama en muziek. Later aangevuld met Oriëntaalse dans en poëzie. De Argentijnse tango en muziek uit dezelfde contreien vormden de basis, het vertrekpunt, de inspiratiebron voor onze optredens en rode draad in dit boek.

We gingen van milonga naar theater en van tennisvereniging tot het Noord Nederlands Orkest.

Dit boek is bedoeld als een hommage aan Marjatta Ranta-Iso. Zij heeft helaas niet kunnen meewerken aan de totstandkoming. Bij haar werd dementie geconstateerd. Op 7 september 2021 is zij opgenomen in een verpleeghuis waar ouderen wonen met lichamelijke klachten of een psychogeriatrische aandoening.

Het eerste exemplaar van dit boek is aan haar overhandigd op 7 september 2023.

Groningen, september 2023

Johan L. Meijering

W
T
R
I
J
D
U
G
T
I
E

ARGENTIJNSE TANGO

*De tango bezingt
het leven
in slechts drie minuten*

De Argentijnse tango is ontstaan aan het eind van de negentiende eeuw aan de oevers van de Rio de la Plata in Buenos Aires in Argentinië en in Montevideo in Uruguay. Daar vermengden de muziek en de dans van de nakomelingen van zwarte slaven zich met die van seizoenarbeiders en immigranten uit Europa.

Wereldwijd trekken vele duizenden tangueros en tangueras dagelijks hun nette pak of rok met split aan om zich over te geven aan de tango, de dans die algemeen beschouwd wordt als veruit de obsceenste vorm van alle dansen.

In de kringen van de tango wordt wel gezegd: 'Hay que sufrir después amar', je moet geleden hebben. Dan pas kun je beminnen, dan pas kun je de tango begrijpen!

Het is een langzame, niet eenvoudige dans met vele variaties. Als schouwspel is het mooi door de vele elegante bewegingen en door het samenspel tussen de partners. Het gaat vooral om de voeten of eigenlijk om het subtiele 'benenwerk'. De basis van deze dans bestaat uit slechts acht passen.

Het is en blijft een betoverende dans, waaraan je jezelf helemaal kunt overgeven. Een dans van onbedwingbare hartstocht, verleiding en fantasie. Flirten en elkaar de loef afsteken, raffinement, intelligentie en vrolijkheid gaan er hand in hand. Een deel van het 'spel' tijdens deze dans is het aantrekken en afstoten. Dat kan soms zo broeierig zijn, dat het vuur van aardse gevoelens wel moet overslaan.

Het is een creatief proces tussen twee mensen die onderling op de dansvloer uitmaken wat de afstand tot elkaar is. Tango is intimiteit, het is jezelf bloot durven te geven. Dat kan therapeutisch werken en daar is behoefte aan in tijden van economische malaise, spanning en gejaagdheid. Tangodansen is even vergeten, je overgeven en je gevoelens de vrije loop laten. Je kunt een rotbaan hebben, onder druk staan of een zware dag hebben gehad; zodra je danst en opgaat in de muziek, valt dat alles voor even van je af. Met een beetje gevoel voor dans kan een aankomende tangodanser(es) zich zonder woorden uitdrukken op het ritme van de vaak meeslepende muziek. Het is het proberen meer dan waard.

THEATRALS

Marjatta en Johan in La Pasión

La Pasión

Als locatie voor de oefensessies gebruikten wij in eerste instantie La Pasión, Salon de tango y cultura, dat in samenwerking met beeldend kunstenaar Gerriet Postma (1932-2009) door mij was gerealiseerd en van 1999 t/m 2002 heeft gefunctioneerd in Groningen. Dit gold ook een paar jaar later voor de activiteiten in mijn woonhuis/theater *La Nueva Pasión* in de periode 2004 t/m 2006.

In 1999 nam ik het initiatief tot de oprichting van stichting La Pasión. Salon de Tango y Cultura, kortweg La Pasión, een centrum voor Argentijnse tango en multiculturele activiteiten. Locatie was een groot pand in de Nieuwe Boteringestraat, op nummer 64, in Groningen. Het pand werd in ruim vijf maanden omgebouwd tot een sfeervolle ruimte met een mooie dansvloer van bamboeparket. La Pasión ontstond vanuit het niets en groeide in korte tijd uit tot een wervelend en kleinschalig centrum voor jong en oud.

De Argentijnse tango had er een voorname plek. De dansscholen van Rob & Inez en Bettie Bolks vonden er onderdak en gaven er vanaf het jaar 2000 hun tangolessen. Veel leerlingen van toen hebben daar hun eerste voorzichtige danspassen gezet. Aina Scheerhoorn gaf er les met cursussen Oriëntaalse dans. Er werden regelmatig workshops gehouden en wekelijks werden er tangosalons georganiseerd.

Veel prominenten uit binnen- en buitenland hebben er opgetreden. Het optreden en de workshops van het danspaar Ricardo y Nicole uit Argentinië waren enkele van de hoogtepunten.

Ter gelegenheid van de viering van mijn 54e verjaardag, zijn op 17 maart 2001 opnames gemaakt voor de in productie genomen tango-CD: *La Pasión del Tango*.

In de media kreeg La Pasión veel aandacht. Bijna wekelijks verscheen er een perspublicatie en regelmatig werd er op de lokale en regionale radio en televisie aandacht besteed aan programmaonderdelen.

La Nueva Pasión

Nadat ik La Pasión had verkocht in 2002, kocht ik een paar panden verderop in de straat een bijzonder pand en gaf het de naam La Nueva Pasión, de nieuwe passie. Van 2004 t/m 2006 stelde ik La Nueva Pasión in de Nieuwe Boteringstraat 70 incidenteel gratis beschikbaar voor kleinschalige culturele activiteiten.

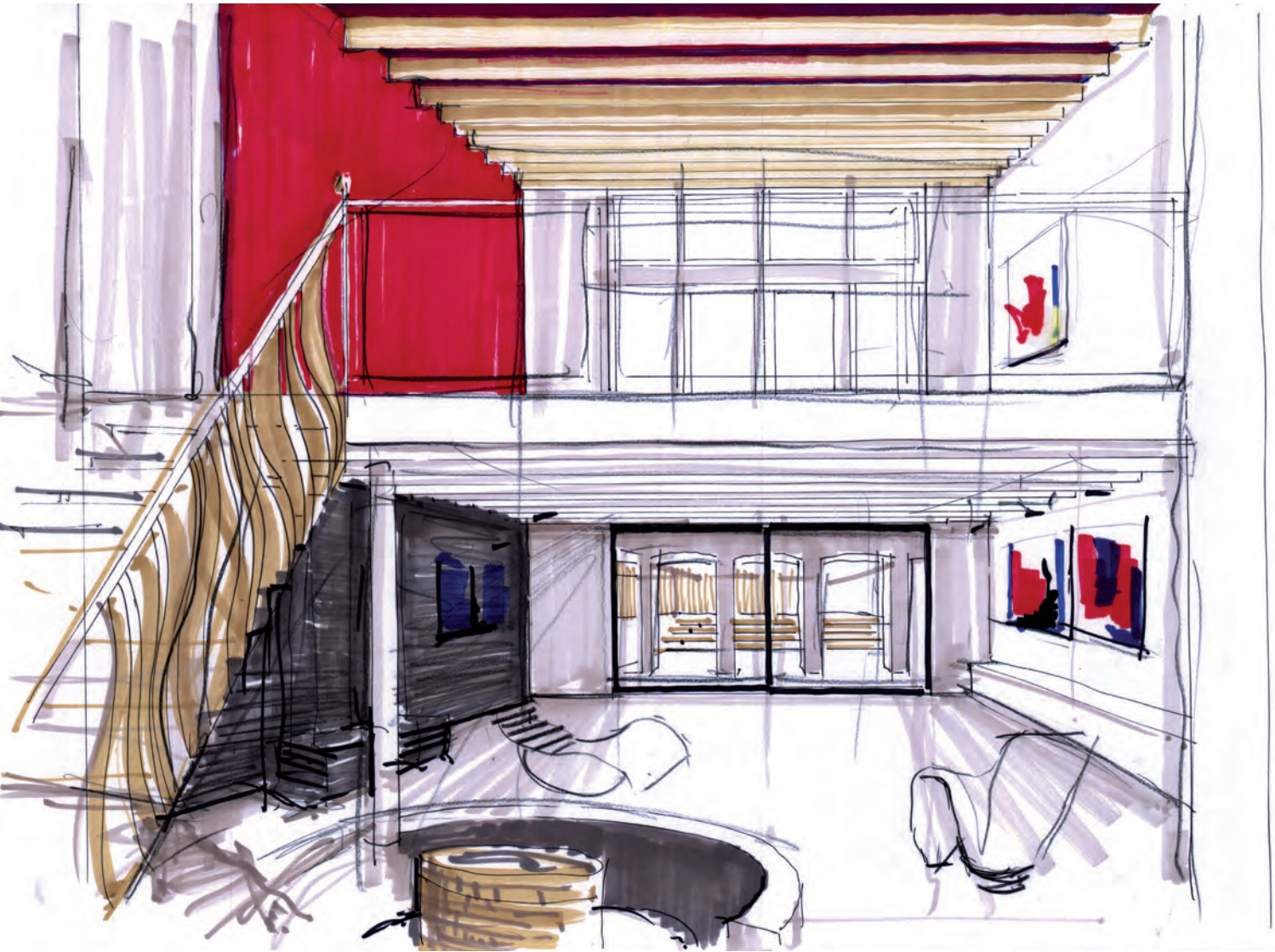
Het imposante huis uit 1880 bestond uit een voor- en een achterhuis en een diepe stadstuin. Tussen de beide woonhuizen bevond zich een open binnenplaats. Een van de vorige bewoners heeft geschiedenis gemaakt. Het was namelijk ooit de residentie van Pieter Roelof Bos, bekend geworden van de gelijknamige *Bosatlas*.

Tijdens een ingrijpende verbouwing werden beide panden met elkaar verbonden, evenals de beide royale kelderruimten onder deze panden. Aansluitend aan deze ruimte liet ik een verdiepte tuin aanleggen met een vloer van beton en dito zijwanden met de bedoeling dat ook in dit buitentheater incidenteel voorstellingen konden worden georganiseerd.

In 2004 werd het woonhuis ingewijd door mijn enige kleinzoon Christiaan-Carlos. In de hal van het pand is een gedenksteen ingemetseld met de tekst: *'La Nueva Pasión, inaugurado por Christiaan-Carlos Meijering, 14 Mayo 2004.'*

La Nueva Pasión werd in 2004 geopend met een indrukwekkende Ikebana-tentoonstelling en twee avondvoorstellingen op 15 en 16 mei, die werden bijgewoond door bijna vierhonderd genodigden. Er traden tientallen artiesten op. In de periode 2004 t/m 2006 vonden er uiteenlopende multiculturele activiteiten plaats.

In de jaren 2000 t/m 2004 konden Marjatta en ik, later versterkt met Hans en Fatiha, naar hartenlust oefenen in deze panden. La Pasión en La Nueva Pasión waren voor ons de thuisbases en inspirerende plekken. Bij de verbouwing van beide panden had ik houten vloeren laten leggen en spiegelwanden laten plaatsen. De houten vloeren waren bij uitstek geschikt om tango te dansen. Bij speciale feestelijke gelegenheden traden we er regelmatig op.

Binnenruimte La Nueva Pasión

Optreden Marjatta, Johan en Hans in buitentheater La Nueva Pasión

Buitentheater La Nueva Pasión. Marjatta, Johan en Hans

LOS LUMÍNICOS

Margaret

Marjatta Ranta-Iso — Beeldend kunstenaress

Marjatta Ranta-Iso werd in 1945 geboren in Tohmajärvi in Finland. Ze groeide op in Karelië, een gebied ten zuidoosten van Finland met grote meren en uitgestrekte wouden. Geïnspireerd door beroemde Nederlandse kunstschilders Rembrandt van Rijn en Vincent van Gogh, kwam zij in 1978 op 33-jarige leeftijd naar Nederland om kunst te studeren. In de periode 1978 t/m 1983 volgde zij de opleiding schilderen, tekenen en grafiek aan de Academie Minerva in Groningen. Ze specialiseerde zich in houtsneden, tekende en schilderde en maakte objecten en installaties.

Kenmerkend voor haar werk is dat het lucht en licht ademt. Dat wist ze op te roepen door geraffineerd te spelen met licht en schaduw, met weerspiegelingen en atmosferisch perspectief. Zij gebruikte hiervoor materialen uit de natuur, zoals stenen, schelpen, zand of as. De natuur is haar belangrijkste inspiratiebron.

Sinds 1990 heeft zij een relatie met Hans Kromme.

Muziek

Marjatta trad veelvuldig op in het Groninger kroegcircuit, zingend en zichzelf begeleidend op gitaar en met de bekende zanger, cabaretier en chansonnier Arno van der Heijden (1961) op viool. In die tijd speelde ze ook onder meer met zanger en componist Harry van Lier (1957) op contrabas, en componist en tekstschrijver Rudy Lentze (1954) op gitaar. De groep kreeg de naam Tšuhnat.

Begin jaren negentig begon Marjatta met een nieuwe bezetting: Hans Kromme op gitaar, Sybranda Wieringa dwarsfluit en zang.

Midden jaren '90 heeft Marjatta nog bij de groep Pichuco gezongen, zij traden op met tangomuziek. Ze bracht in 1993 een CD uit met onder meer Finse, Russische en Karelische volksmuziek. Naast diverse optredens voor zalen en radiozenders in Nederland, speelde de groep op het volksmuziekfestival van Kaustinen in Finland.

De groep werd uitgebreid met contrabassist Jaap Duym en percussionist en zanger Tiny Kazemier. Na een nieuwe wisseling bestond de groep uit Marjatta, Hans, Sybranda en contrabassist Philip Baumgarten. Later